

на Штабсъ-Капитанъ Поповъ. Отстъпление нѣма, скоро пристига помощъ. Генералъ Раухъ пристигна отъ Гурковия отрядъ и прие командуванието на отряда, вмѣсто Никол. Максимилияновичъ.

При това Поликарповъ се силеше да прѣдаде заповѣдта, колкото е възможно по отчетливо и ясно, тъй каго скъсаната му джука и кръвѣта, която течеше въ устата му, прѣчаха му да говори.

Бѣше около 2 часа, слѣдъ пладнѣ. 4-хъ фунтовата конна батарея енергично отговаряше съ своитѣ гранати на турската батарея. По на рѣдко стрѣляше тя по настѣпавшитѣ срѣщу 3 дружини турски колони, тъй като тѣ се движаха прикрити отъ градинитѣ; но, чудно нѣщо, горската батарея, разположена въ центра на позицията, по едно врѣме замълча, а когато пакъ започна да стрѣля, намъ ни се стори, че тя бѣ по-назадъ отъ първата позиция.

— Може би, защото ний значително настѣпихме напредъ, каза Штабсъ-Капитанъ Поповъ, когато азъ му обърнахъ вниманието на горнето обстоятелство.

Въ сѣщото това врѣме на южния край на града на нѣколко мѣста се издигнаха цѣли облаци димъ. Нѣмаше съмнѣние, че града бѣ подпаленъ отъ турскитѣ гранати.

Силна пущечна и артиллерийска стрѣлба продължаваше по цѣлата линия. Редоветѣ на ротитѣ отъ 3-я дружина се топяха, като пролѣтѣнъ снѣгъ. Знаменосеца Марчинъ раненъ, ассистента му Булаичъ сѣщо, — раненъ бѣ и фелдфебеля отъ 3 рота Босенко, освѣнъ това по-вечето отъ унтеръ-офицеритѣ бѣха или ранени, или убити. Последния барабанщикъ Жилковски сѣщо излѣзе отъ строя раненъ.

Въ дѣсно отъ 3 рота, на разстояние около 80—100 крачки, азъ забѣлѣзахъ единъ турски трѣбачъ — раненъ. Той се бѣше опрѣлъ на едно дърво и трѣбата му се виждаше окачена прѣзъ рамото му. Тъй като, както казахъ по горѣ, ротата бѣше останала безъ горнистъ и барабанщикъ, и, въ случай на нужда, нѣмаше кой да даде сигналъ, за туй азъ се затекохъ къмъ турския трѣбачъ, съ цѣль да му зема трѣбата. Дѣждъ